

Beste mensen,

Ik zit nu mijn eerste jaar op kot in Leuven. En ik kan jullie verzekeren, dat is genieten!

Vrijheid, een beetje verder van mijn ouders, samen zijn met vrienden en vriendinnen, samen koken, samen eten, afwassen, ontspannen, studeren en dergelijke. Dat is op dit moment, wat mij betreft, puur genot. Het is als een nieuwe wereld die opengaat. Zo is het allerfijnste om, na mijn lessen, samen met enkele kotgenoten, op de fiets de berg van het Lemmensinstituut af te 'sjeeizen'. Elke keer als we dit doen, moet ik lachen. Het werkt echt bevrijdend. Dat doet me trouwens terugdenken aan vroeger, toen ik, als moeke en vake even niet keken, met broer of zus op een matras de trap afgleed. Heel onbezorgd en onschuldig begonnen we eerst met 5 treden, dat werden er tien, om dan tenslotte, zo grensoverschrijdend als we waren, ook helemaal boven te kunnen vertrekken, 16 treden hoog. Lekker spannend en zonder zorgen, hakuna matata!

(...)

Tijdens de puberteit zoeken we niet alleen de juiste verhouding in onszelf; in die jaren zoeken we ook uit hoe we onszelf op een juiste manier tegenover en in de wereld kunnen plaatsen. Dit blijkt uit de moeilijkheid om juiste relaties te vinden met huisgenoten, klasgenoten, leerkrachten enzovoort. Daarnaast vormen we in de puberteit ook meningen over gebeurtenissen dichtbij en veraf, ik denk aan: zelfmoordaanslagen, de tsunami en zijn gevolgen, Amerika en zijn politieke leiders,...

(...)

Waar Prediker op wijst is dat we moeten blijven beseffen dat God ons rekenschap vraagt over alles. We zijn hem een verantwoording schuldig bij alles wat we doen. Wat opvalt is dat in het woord verantwoording een antwoord verborgen zit. In het genieten is het belangrijk dat antwoord te geven op wat God van ons verlangt. (...)

Laura Zutterman